

тъ училища ся отдавахъ на тѣхъ, което, както видѣхъ читатели-тъ, не е право.

Но сѣщо не е право и това дѣто вжтрѣ въ Габрово непріятели-тъ на Г. Бурмова искахъ и искать да стоварять на него-вж повинность това побъркване: ужъ че отъ негово-то идване на сетиѣ ся закачили тѣзи неуредицы, че той по неуживчивый си характеръ и по личны страсти въвелъ раздоръ между учители-тъ, обидѣлъ нѣкои отъ по първы-тъ и по вліятелны-тъ хора и съ това навлякалъ на себе си тѣхно-то неблаговоленіе, хвърлилъ първы-тъ сѣмена на раздоръ между гражданы-тъ, и най послѣ, воденъ отъ корыстолюбіе, за славж и по-голѣмж платж, оставилъ училище-то и станжлъ причинж на негово-то разстройство. А за да оправдае тжзи си непростителнж постжпкж зель да обвинява тогожъ и оногожъ отъ членове-тъ на общинж-тж и ст това посѣялъ недовѣріе между попечители-тъ въ Одессж и общинж-тж въ Габрово и станжлъ причинж да ся прѣснжтъ неблагоприятны слухове и да ся похули Габровско-то училище.

Не смы были отъ пріятели-тъ на Г. Бурмова, но тамъ дѣто ся изискува строга истинна, и дѣто тя ни ся налага по длѣжности къмъ общо-то добро, никога, никоя страсть не ще прѣобладае надъ истиннж-тж както и никой страхъ и никой хатѣръ не ще ны занѣми да ѣж не исповѣдамы; и ный казувамы, че тѣзи обвиненія противу Г. Бурмова сж прѣтоварены, и колкото на лице да ся вижда нѣщо правдоподобно на това, въ сѣщность не е така. Не отказвамы че нѣкои работы не сж станжли по това врѣме така както гы казувать, но казвамы че Г. Бурмовъ не е нарочно сторилъ това, нито е прѣдумысленно дѣйствоваль съ таквжжъ нѣкаквж цѣль; и зло-то което е станжло не е станжло ни отъ него ни чрѣзъ него, но всичко ся породи и прорасте отъ други вѣйкашны, съвсѣмъ независящы отъ него причины.

Споредъ както ный смы забѣлѣжили, всичка-та повинность, всичка-та кривица за тѣзи бѣрקותи лежи въ духъ-тъ на врѣме-то и въ неотразимо-то стеченіе на обстоятелства-та; не е лесно да ся бори человекъ противъ прѣдразсудкы-тъ на вѣкы-тъ. Не Бурмовъ но неспоразумѣніе-то, или по-ясно да кажемъ